

5. neděle velikonoční

18. květen AD 2014

číslo 20.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci; před zraky národů zjevil svou spravedlnost. Aleluja. (Žl 98,1-2)

1. čtení: Sk 6,1-7

2. čtení: 1 Petr 2,4-9

Ev.: Jan 14,1-12

**Žalm 33 At' spočine na nás, Hospodine,
tvé milosrdenství.**

Učení církve o Marii

Matka Boží

V Písmu se tento titul nevyskytuje. V církvi se začíná užívat od 3. století. Už sv. Řehoř Naziánský (+390) v něm vidí zkušební kámen víry: „Kdo nepřijme svatou Marii za Boží rodičku, je odloučen od Boha“. V roce 428 proti pojmu Theotokos - Boží rodička - vystoupil ostře Nestorius. Nejednalo se přitom o Marii, ale o Krista -

Nestorius tvrdil, že v Kristu jsou nejen dvě přirozenosti, ale také dvě osoby, a že Maria byla matkou jen člověka Ježíše, nikoli Slova, které k němu teprve následně přistoupilo. Tento blud byl odsouzen na koncilu v Efezu r. 431 slovy sv. Cyrila: „Kdo nevyzná, že Emanuel je vpravdě Bůh a svatá Panna že je tedy Bohorodička, neboť porodila podle těla Boží Slovo, které se stalo tělem, buď vyloučen (anathema sit).“

Maria není matkou božství, ale skrze lidské plození je skutečně matkou syna, který je Bůh. Není matkou člověka, který se spojil s Bohem, nýbrž člověka, který je od první chvíle svého početí osobně Bohem. Že Maria nijak nedává svému synu jeho božskou přirozenost a jeho osobnost, to nijak neumenšuje pravost jejího titulu. Ani ostatní matky nedávají svým dětem duši a osobnost, a přesto jsou doopravdy matkami. Žena není matkou jen těla, které utvoří její tělo, ale je vskutku matkou lidské osoby, stvořené Bohem. Stejně tak Maria není matkou pouze Ježíšova těla. Je matkou osoby, která existuje v těle, matkou Ježíše, který je Bohem.

Boží mateřství je nejvyšší Mariina milost, ze které plynou všechny její ostatní výsady. Když ji nazýváme spolu s Andělem „plná milosti“, není to jen superlativ obdivu a chvály. Znamená to, že obdržela plnost milosti, veškerou milost, jaká může být udělena tvoru. V okamžiku Zvěstování přichází do jejího lůna Ten, který je vrcholem všech

starozákonních milostí a zároveň Zdrojem všech milostí novozákonních. Není žádná milost, kterou by Maria neměla, protože má samotný Zdroj milosti. To ale neznamená, že Maria nemohla růst v milosti, naopak, rostla v ní závratnou rychlostí, protože využila každou příležitost, každý okamžik, bylo to ale spíše rozvíjení toho, co jako v zárodku dostala při Zvěstování. A to je pro Marii milost Božího mateřství. Pro nás je nejvyšším principem duchovního organismu a jeho růstu milost posvěcující, kterou dostáváme při křtu a která nám dovoluje nazývat Boha Otcem a Spasitele bratrem. Pro Marii je to navíc milost mateřství, kterou dostává při Zvěstování a v níž může nazývat Spasitele synem.

Ostatní články víry o Marii vyjadřují buď to, co bylo vhodným předpokladem jejího mateřství (neposkvrněné početí a panenství), nebo jeho důsledkem (nanebevzetí). Je tím také diskutované učení o Marii jako prostřednici všech milostí. Slavnost Matky Boží, Panny Marie, se slaví 1. ledna.

Neposkvrněné početí

Toto dogma bylo definitivně vyhlášeno bulou papeže Pia IX. *Ineffabilis Deus* 8. prosince 1854: „Učení, že nejblahoslavenější Panna Maria byla od prvního okamžiku svého početí ojedinelou výsadou milosti všemohoucího Boha se zřetelem k zásluhám Ježíše Krista, Spasitele lidského pokolení, uchráněna neporušenou od všeliké poskvrny prvotní viny, je od Boha zjeveno, a proto mu všichni věřící musí pevně a stále věřit.“ Maria tedy byla (jako Eva) bez prvotního hříchu, narodil od Evy však tuto neposkvrněnost neztratila ani osobním hříchem. Byla uchráněna i od následků dědičného hříchu, jako je náklonnost k hříchu a nezřízená žádostivost (v nás, i když jsme omyti od dědičného hříchu ve křtu, zůstává tento „troud hříchu“). Nebyla však uchráněna od vnějších důsledků hříchu, jako je bolest a utrpení, které nesla spolu se Synem. Mariino uchránění od prvotního hříchu jistě nebylo nutnou podmínkou vtělení Božího Syna. Nicméně bylo vhodné, aby Bůh přišel na svět do čistého, svatého příbytku, protože vedle jeho svatosti neobstojí nic poskvrněného. I pro jeho lidský vývoj v rodině bylo vhodné prostředí dokonalé svatosti. Ale hlavním důvodem bezhříšnosti Mariiny je asi to, že Maria měla jako nová Eva zastupovat lidstvo v souhlasu s Božím vykupitelským záměrem. Porušené stvoření by asi nedokázalo říci Bohu své „fiat“, staň se, protože by jeho vůle nebyla tak dokonale sjednocena s vůlí Boží, jako byla vůle Mariina. Slavnost Neposkvrněného početí se slaví 8. prosince.

Panenství

Mariino panenství je po Božím mateřství nejlépe doloženým článkem víry o Marii. Trvá na něm Písmo i církevní tradice od svých počátků. Definováno bylo v prvních křesťanských symbolech (vyznáních víry) na I. cařihradském (381) a Chalcedonském (451) koncilu: „Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“ Na II. cařihradském koncilu už zaznělo sousloví „vždy Panna“ v rámci potvrzení jejího Božího mateřství. Nikdy však nebylo definováno, co se tímto „vždy“ míní. Lateránský koncil roku 649 sice vyznal, že „svatá, ustavičná a neposkvrněná Panna Maria... božské Slovo skutečně a vpravdě bez semene počala z Ducha svatého a neporušeně ho porodila a její panenství po porodu zůstalo netknuté“, ale protože nešlo o všeobecný sněm, ale jenom o místní synod, není toto prohlášení dogmatem. Nicméně vírou církve zůstává, že Maria byla pannou před narozením, při porodu i po narození Ježíše. Nemá zvláštní svátek.

Nanebevzetí

Víra církve v Mariino nanebevzetí je dosvědčena od 6. století, definitivně ji vyhlásil však až papež Pius XII. v apoštolské konstituci *Munificentissimus Deus* 1. listopadu 1950: „Neposkvrněná, vždy panenská Matka Boží Maria, po dokončení běhu pozemského života, byla s tělem i duší vzata do nebeské slávy.“ Toto dogma nic neříká o tom, zda Panna Maria zemřela a byla hned vzkříšena, nebo byla vzata do nebeské slávy bez porušení smrti. V každém případě však její přítomnost v nebi s tělem i duší je předobrazem a zárukou přítomnosti církve ve společenství Nejsvětější Trojice a našeho pozemského putování. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie se slaví 15. srpna.

KOUTEK PRO DĚTI

37. Izraelité od Hospodina dostali pravidla pro život

Izraelité dostali od Hospodina pravidla pro život, kterým říkáme desatero Božích přikázání. Největším přikázáním bylo, aby měli Hospodina na prvním místě.

Izraelité pokračovali dál ve svém putování do země Kanaán. Cestu jim ukazoval Hospodin ukrytý v oblačném sloupu. Tak se dostali do kraje, kde byla hora jménem Sinaj. U ní se lidé zastavili, aby si na nějaký čas odpočinuli a hlavně uspořádali velikou slavnost. Tatínkové, maminky i všechny děti si oblékli, co měli nejhezčího, a všichni přišli na slavnost. Ptáte se na jakou slavnost? Mohli bychom říci slavnost deseti přikázání. Mojžíš se totiž vydal na horu Sinaj a tam se setkal s Hospodinem. Když se vrátil, oznámil všem Izraelitům to, co mu Hospodin řekl. Bylo to deset přikázání neboli pravidel, která mají všichni zachovávat, aby byli šťastní.

Tato pravidla byla především pro dospělé, ale pro děti z nich platila tato: Za prvé - Hospodin je náš Bůh. Jen jemu musíme věřit a jemu se máme klanět. To on vyvedl Izraelity z egyptské země a on je všemohoucí. Za to musíme být Hospodinu stále vděční. Za druhé - nesmíme špatně používat jeho jméno. Nesmíme se mu smát. Za třetí-poslední den v týdnu je jiný než všechny ostatní. Tento den je velkou slavností. A tak jako je na každé oslavě nejdůležitější oslavenec, tak je v neděli nejdůležitější Bůh. S ním máme trávit nejvíce času, protože nás má rád a my máme rádi jeho. Za čtvrté - každý z nás musí být rád, že má maminku a tatínka, a musí se k nim hezky chovat. Za páté - nesmíme nikoho zabít, ale také nikomu ubližovat. Šesté je pravidlo, které chrání naše tělo a lásku mezi lidmi. Za sedmé - nesmíme krást. Tedy vzít si bez dovolení věci, které patří někomu jinému. Za osmé - nikdo nesmí mluvit špatně o druhých a nikdo nesmí lhát. Za deváté a za desáté - nikdo nesmí druhým závidět a chtít to, co mu nepatří. Ani když bratříček nebo sestřička nebo jiné z dětí má něco, po čem on sám tolik touží.

Lidé z těchto pravidel měli velikou radost a slíbili, že je budou společně dodržovat. Ale dlouho jim jejich slib nevydržel. O tom si však povíme příště.

Lidé, kteří mají řidičský průkaz, vědí, jak je důležité sledovat dopravní značky a semaforey. Kdyby si řekli, že je nebudou respektovat, a rozhodli se například přejet křižovatkou na červenou, může dojít k velkému úrazu. Desatero Božích přikázání jsou zase nejdůležitější značky pro náš život. Když se je budeme snažit dodržovat, zažijeme méně karambolů a bude se nám spolu lépe žít.

Ohlášky:

- Zkouška malé školy proběhne ve čtvrtek 22. 5. v 16⁰⁰ hod. v muzikantské zkušebně.
- Farní tábor pro děti ve věku od 8 do 14 let proběhne ve dnech 14. 7. – 20. 7. 2014 na faře v Životicích u Nového Jičína. O děti se bude starat zkušený tým vedoucích a instruktorů. Připravují celotáborovou hru, výlet, koupání, zpívání, povídání, spoustu zajímavých aktivit a také slavení mše svaté. Kapacita ubytování je omezena, proto budou upřednostněni ti zájemci, kteří se přihlásí dříve. Přihlášky si můžete vzít na stolečku v kostele. Vyplněnou ji pak předejte panu faráři nebo Dáší Jakešové (nedávat do schránky). Cena tábora je 1.500,- Kč.
- Kázání při páteční mši sv. bude pro děti, které půjdou letos k prvnímu svatému přijímání. Účast je nutná!!!
- Setkání účastníků semináře obnova v Duchu Svatém se uskuteční v pátek 23. V. v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.
- Noc kostelů proběhne i v našem farním kostele. Kostel bude otevřený od 20⁰⁰ hod. do 22³⁰ hod. Program je vyvěšený na nástěnce před kostelem a také na internetu www.nockostelu.cz

- Tradiční májová pobožnost na konci měsíce května v Hustopečích bude příští neděli 25. května. Ve 14⁰⁰ hod. se sejdem v kostele a půjdeme průvodem na hřbitov, kde se pomodlíme za zemřelé a vykonáme májovou pobožnost.
- Farní mariánská pouť se uskuteční v sobotu 31. května, kdy se vydáme na Svatý Kopeček u Olomouce. Poutní mše svatá bude v 10⁰⁰ hod. Zapište se, prosíme, na papír v kostelích.
- Májové pobožnosti: Hustopeče v pátek v 17³⁰ a v neděli v 7³⁰, Poruba ve středu v 18⁰⁰ a v neděli ve 14⁰⁰, Milotice každý den v 19⁰⁰ kromě soboty, v Bělottíně v úterý a v neděli v 18⁰⁰ a ve čtvrtek přede mši svatou růženec a po mši svaté litanie. Ve Špičkách 45 minut před bohoslužbami a v pátek v 18⁰⁰ hod. V Černotíně v úterý a ve čtvrtek v 18⁰⁰ hod. a ve středu přede mši svatou.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 18. 5. do 25. 5. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
5. neděle velikonoční 18. 5.	Hustopeče	8:00	Za † Františka a Jarmilu Blažkovy a živou a † rodinu a † Václava Trčálka
	Černotín	9:30	Na poděkování za přijatá dobrodíní u příležitosti 18. a 20. narozenin s prosbou o další Boží pomoc a požehnání
	Bělottín	11:00	Za živou a † rodinu Škrobánkovu
Pondělí 19. 5. <i>sv. Petr Celestýn</i>	Špičky	17:30	Za † Bedřicha Hýžu, rodiče z obou stran a živou rodinu
Středa 21. 5. <i>sv. Ondřej Bobola</i>	Černotín	17:30	Za † Františka Vašinu, rodiče a dvo
Čtvrtek 22. 5. <i>sv. Rita z Cascie</i>	Bělottín	17:30	Za + Josefa Valentu a rodiče
Pátek 23. 5. <i>sv. Jan Křtitel de Rossi</i>	Hustopeče	18:00	Za Valentína a Miladu Gregorkovy, dceru Evu a živou a † rodinu Gregorkovu, Klusákovu a Dudovu Za † rodinu Vašíčkovu, Trefilovu, Baraňákovu a dvo
Sobota 24. 5. <i>sv. Vincent Lerinský</i>	Černotín	18:00	Za † Vladimíra Rýpara, rodiče z obou stran, živou rodinu a dvo
6. neděle velikonoční 25. 5.	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Majkusovu, Blažkovu, Šubovu, Puchnerovu a dvo
	Špičky	9:30	Za živou a † rodinu Heiderovu
	Nejdek	11:00	Za živé a † farníky a občany Nejdku
	Hustopeče	14:00	<i>Májová pobožnost na hřbitově (začátek v kostele)</i>

Tel. na faru: mobil: 733 741 614 a stabil: 581 626 040

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělottín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.